

delegation, idet det, skønt det af forslagsstilleren var karakteriseret som et procedureforslag, involverede overdragelsen af opgaver, der er henlagt til formynderskabsrådet, til plenarforsamlingen.

Forslaget kom dog ikke til realitetsbehandling, idet det atter blev taget tilbage af forslagsstilleren. I stedet forelagde El Salvador sammen med Indonesien og Liberia et resolutionsforslag om „formynder-skabsområdernes opnåelse af formålet selvstyre eller uafhængighed“. Forslaget henviser i lighed med det specielle El Salvadorforslag til tidligere plenarforsamlingsresolutioner, beklager, at der ikke i rådets sidste beretning findes et specielt „politisk afsnit“, og kræver i skarpe vendinger, at rådet i fremtidige beretninger „fuldtud skal rette sig efter“ de nævnte resolutioners krav om et sådant politisk afsnit.

Under debatten fremhævede forslagsstillerne som ganske særlig vigtigt, at der tidligst muligt blev givet et skøn over den frist, indenfor hvilken de administrerede områder ville kunne opnå selvstyre eller uafhængighed.

USAs repræsentant fandt resolutionen uheldigt udformet og overflødig, og repræsentanterne for Belgien, Storbritannien og Australien gik direkte imod den.

Ved afstemningen blev resolutionsforslaget vedtaget med 34 stemmer mod 7 (Sverige samt 6 administrerende lande), medens 5 (Danmark, Norge, Israel, Tyrkiet og USA) undlod at stemme. Resolutionen bekræftedes den 15. december 1955 af plenarforsamlingen med 43 stemmer mod 11, medens 9 undlod at stemme.

4. udvalg vedtog med stort flertal (bl. a. de skandinaviske lande) at give en repræsentant for en ungdomsorganisation i Somaliland adgang til at udtale sig mundtligt. Derimod afslog udvalget (bl. a. med de skandinaviske landes stemmer) at give den samme person, der også ønskede i spørgsmålet om grænsedragningen mellem Somaliland og Æthiopien at optræde som ordfører for en æthiopisk flygtningeorganisation i Somaliland, adgang til at udtale sig i denne egenskab. Det danske standpunkt var bl. a. begrundet deri, at det syntes uantageligt, at (politiske) flygtninge, der stadig var æthiopiske statsborgere, skulle kunne optræde i formynderskabsudvalget overfor

deres eget land og netop i grænsespørgsmålet.

I en resolution, som vedtoges af plenarforsamlingen den 15. december 1955 med 45 stemmer (deriblandt de skandinaviske lande) mod 1 (Æthiopien), idet 13 undlod at stemme, henstilles det til Æthiopien og Italien at gennemføre de direkte forhandlinger, til hvilke Æthiopien nu har erklæret sig villig, således at grænseproblemerne kan løses så snart som muligt, og begge de to landes regeringer anmodes om at berette om disse forhandlingens forløb til den 11. plenarforsamling.

Det oplystes under forhandlingerne, at den internationale bank var gået ind på at udsende en ekspertgruppe til Somaliland med det formål at konstatere, på hvilke områder og i hvilken udstrækning der vil kunne ydes Somaliland lån til styrkelse af dets økonomi og konkurrencedygtighed.

2. Ophør med indsendelse af oplysninger i henhold til pagtens art. 73 e.

(Dagsordenens punkt 32).

a. *Nederlandske Antiller og Surinam.*

I en henvendelse til FN's generalsekretær havde den nederlandske regering meddelt, at de gennem flere år førte forhandlinger med repræsentanter for Hollands to vestindiske kolonier, Antillerne og Surinam (se beretning om 9. plenarforsamling spalte 880), havde ført til en ny forfatning, der gav de to tidligere kolonier fuld selvstændighed og frihed indenfor „Kongeriget Nederlandene“. Den nye forfatning var — efter nyvalg på fuld demokratisk basis — blevet enstemmigt godkendt af parlamenterne i både Surinam og Antillerne. På grundlag af denne udvikling erklærede den hollandske regering, at den ikke mere kunne anse sig for pligtig til at give FN løbende indberetninger i henhold til art. 73 e.

Efter at sagen havde været drøftet i art. 73 e-udvalget (udvalget for oplysninger vedrørende ikke-selvstyrende områder), indledtes debatten i 4. udvalg med indlæg af Nederlandenes delegerede og repræsentanter for de pågældende områder. Talerne fastslog, at Surinams og Antillernes nye forfatningsmæssige stilling sikrer de to tidligere kolonier et fuldkomment selvstyre i alle indre anliggender.